

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Er/1027/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8202898661
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Vojteková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2012:8202898661.1

Uznesenie

Okresný súd Bardejov v exekučnej veci oprávneného Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. augusta 8 - 10, Bratislava - Staré Mesto, pobočka Bardejov, Hurbanova 6, Bardejov, IČO: 30807484 proti povinnému H. H., Q.. XX.X.XXXX, M.. XX.X.XXXX, Q. U. M., U. XXX/XX, o vymoženie 119,46 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. MVDr. Pavlom Kovaľom pod č. EX 478/2002
z a s t a v u j e .

Oprávnený je p o v i n n ý nahradiť súdnemu exekútorovi Mgr. MVDr. Pavlovi Kovaľovi trovy exekúcie vo výške 93,08 EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 30.9.2002 adresovaného súdnemu exekútorovi Mgr. MVDr. Kovaľovi sa dňa 2.10.2002 začalo exekučné konanie proti povinnému. Ako exekučný titul oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil rozhodnutie vydané NÚP-Okresným úradom práce Bardejov dňa 21.9.2001 č. O-39/2001-C. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený (pôvodný oprávnený Národný úrad práce - Okresný úrad práce, Bardejov) domáhal vymoženia istiny 3.599,- Sk (čo po prepočte na menu euro činí 119,46 EUR) s príslušenstvom.

Okresný súd Bardejov poverením číslo 5701 016474* zo dňa 14.10.2003 sp. zn. 1Er/1027/2002 poveril súdnemu exekútorovi Mgr. MVDr. Kovaľa vykonaním exekúcie za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného.

Podaním zo dňa 20.7.2012 súdny exekútor dal súdu podnet na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, nakoľko majetok povinného po jeho smrti nestačí ani na úhradu trov exekúcie a to aj s poukazom na prednostné postavenie iného veriteľa.

Súd z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2D/71/2010, Dnot 120/2010 zistil, že povinný dňa XX.X.XXXX zomrel. Z osvedčenia o dedičstve vydaného dňa 11.10.2010 notárom JUDr. Martou Valčovou vyplýva, že v čase smrti všeobecná hodnota majetku poručiteľa bola vo výške 201,- EUR, výška dlhov 9.191,10 EUR a čistá hodnota dedičstva mínus 8.990,40 EUR, pričom do dedičského konania prihlásilo svoje pohľadávky šesť veriteľov poručiteľa. Prednostné postavenie vo vzťahu k ostatným veriteľom mal súdny exekútor JUDr. Baďura v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. EX 54/2003. Predĺžené dedičstvo nadobudla manželka poručiteľa.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd zato, že povinný zomrel nemajetný, a preto zastavil exekúciu v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. mája 2011, sp. zn. 7 Cdo 5/2011 podľa ktorého ak došlo k zastaveniu konania o dedičstve z dôvodu, že poručiteľ nezanechal majetok, exekučný súd

zastaví exekúciu nie preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, ale preto, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie; v takom prípade znáša trovy exekúcie oprávnený.

Podľa § 57 ods.1 písm. h) zák. č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom od 1.2.2002 exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 58 ods.1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, je jeho povinnosťou rozhodnúť aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. O trovách exekúcie vzniknutých súdnemu exekútorovi súd v danom prípade rozhodol podľa § 200 a § 196 Exekučného poriadku, pričom povinnosť ich náhrady uložil oprávnenému v súlade s ust. § 203 ods.2 Exekučného poriadku.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času.

Podľa § 200 ods. 1 citovaného zákona trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Súdny exekútor preukázateľne vykonal úkony exekučnej činnosti, s čím boli spojené jednak hotové výdavky a tiež vznik nároku na odmenu. Preto súd postupujúc podľa § 203 ods.2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého pri zastavení exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený, uložil oprávnenému povinnosť nahradiť vzniknuté trovy exekúcie súdnemu exekútorovi.

Pri určení výšky trov vychádzal súd z ust. § 14, § 15 ods. 1 a § 22 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Súdny exekútor trovy exekúcie vyčíslil podaním zo dňa 20.7.2012 sumou 204,62 EUR s tým, že suma 73,04 EUR predstavuje odmenu za 11 hodín účelne vynaložených na exekúciu, suma 49,80 EUR paušálnu odmenu za 15 úkonov exekučnej činnosti, suma 33,19 EUR odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť a suma 14,49 EUR hotové výdavky (+ DPH vo výške 34,10 EUR).

Súd považoval za účelné trovy exekúcie vo výške 93,08 EUR s tým, že súdnemu exekútorovi vznikol nárok na odmenu určenú paušálnou sumou za 1./ získanie poverenia na vykonanie exekúcie, 2./ doručenie upovedomenia o začatí exekúcie 2x, 3./ doručenie upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie 5x, 4. doručenie exekučného príkazu 6x, 5. doručenie príkazu na začatie exekúcie v celkovej sume 49,80 EUR (15x 3,32 EUR), ďalej mu vznikol nárok na odmenu vo výške 13,28 EUR za 2 začaté hodiny účelne vynaložené na exekúciu, a to za - vypracovanie dohody o vykonaní exekúcie v rozsahu 60 min.; vypracovanie návrhu na zriadenie exekučného záložného práva v trvaní 30 min; vypracovanie podnetu na zastavenie exekúcie zo dňa 20.7.2012 v trvaní 10 min., a na náhradu hotových výdavkov v celkovej sume 14,49 EUR pozostávajúcich z poštovného zaplateného pošte za doručenie zásielok súdneho exekútora súvisiacich s exekúciou, kolkov a nákladov na kancelárske potreby, a DPH vo výške 15,51 EUR.

Pri určení odmeny a náhrad súd vychádzal z vyúčtovania trov exekúcie súdnym exekútorom zo dňa 20.7.2012.

Z exekučného spisu, ani podania exekútora nevyplýva, aby súdny exekútor vymohol aspoň časť pohľadávky oprávneného, preto súd nepriznal exekútorovi uplatnenú odmenu vo výške 33,19 EUR za zriadenie exekučného záložného práva, nakoľko pri zastavení exekúcie súd rozhodoval o odmene exekútora v zmysle ustanovení § 14 ods. 1 cit. vyhlášky .

Súdny exekútor s poukazom na ust. § 14 ods.1 písm.a) a § 14 ods.2 Vyhlášky požadoval aj odmenu za čas strávený „vypracovaním upovedomenia o začatí exekúcie, vypracovaním upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie, exekučného príkazu a príkazu na začatie exekúcie“ avšak túto súd z dôvodu

duplicity nepriznal, nakoľko v ust. § 15 Vyhlášky sú taxatívne vymenované úkony exekučnej činnosti, ktoré sa odmeňujú paušálnou sumou. Úkony exekučnej činnosti vymenované v tomto ustanovení vyňal normotvorca z časového spôsobu odmeňovania úkonov. Z toho vyplýva, že je vylúčená kumulácia odmeny za úkony uvedené v § 15 ods.1 Vyhlášky paušálnou sumou podľa § 14 ods.3 Vyhlášky (znenie účinné do 30.4.2008) a odmenou podľa § 14 ods.2 Vyhlášky. Úkony exekučnej činnosti- doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie, doručenie upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie, doručenie exekučného príkazu a doručenie príkazu na začatie exekúcie sú odmeňované paušálnou sumou, a preto je neprípustné tieto úkony exekučnej činnosti odmeňovať aj podľa časového hľadiska tým spôsobom, že sa tieto úkony inak označia (tu ako vypracovanie upovedomenia o začatí exekúcie, upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie, exekučného príkazu a príkazu na začatie exekúcie). Vyššie uvedené úkony exekučnej činnosti za ktoré súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu určenú paušálnou sumou nesporne v sebe zahŕňajú aj samotné vyhotovenie upovedomenia o začatí exekúcie, upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie, exekučného príkazu a príkazu na začatie exekúcie.

Za základ na určenie odmeny za exekučnú činnosť strávenú vypracovaním návrhu na zriadenie exekučného záložného práva vzal súd na rozdiel od súdneho exekútora, ktorý uvádzal čas jeho trvania 1 hodinu iba čas 30 minút. Nakoľko ide o návrh, ktorého samotný text je v rozsahu cca 10 riadkov, je podľa názoru súdu vylúčené, aby príprava tohto návrhu trvala 1 hodinu; na vypracovanie podnetu na zastavenie exekúcie (označené ako predloženie) súd považoval účelne vynaložený čas v trvaní 10 minút. Ide o podanie exekútora, prevažnú časť ktorého (dve strany A4) predstavuje špecifikácia trov exekúcie. Za vyúčtovanie trov exekúcie súd exekútorovi nepriznal odmenu, pričom tu uvádza, že čas strávený vyúčtovaním a vypracovaním časovej špecifikácie trov exekúcie nemožno v žiadnom prípade považovať za čas vynaložený na exekúciu (§ 14 ods.1 písm.a/ Vyhlášky) a preto odmena za tento čas súdnemu exekútorovi nepatrí. Obdobne súd posúdil aj uplatnený nárok súdneho exekútora za činnosť v súvislosti s vrátením originálu poverenia na vykonanie exekúcie. V súvislosti s uvedenou činnosťou patrí súdnemu exekútorovi len náhrada hotového výdavku- poštovného. V prípade povinnosti vyhotovenia časovej špecifikácie úkonov ide o povinnosť uloženú súdnemu exekútorovi § 14 ods.2 Vyhlášky, pričom pri plnení tejto povinnosti súdny exekútor koná vo vlastnom záujme a sám za seba ako účastník konania pri rozhodovaní o trovách exekúcie, nejde teda o úkon vykonaný v prospech oprávneného na vymoženie jeho pohľadávky, ale v prospech exekútora a ani širším výkladom ustanovení Vyhlášky nemožno vyvodit' vznik nároku na odmenu za takto strávený čas a takýto úkon.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd popri priznanej paušálnej odmene za dôvodnú odmenu za čas vynaložený na exekúciu (§ 14 ods.1 písm.a/ Vyhlášky) považoval iba odmenu požadovanú za čas strávený vypracovaním dohody o vykonaní exekúcie v trvaní 60 minút, vykonaním návrhu na zriadenie exekučného záložného práva v trvaní 30 minút a vypracovaním podnetu na zastavenie exekúcie v trvaní 10 minút, ktorú priznal vo výške 13,28 EUR zodpovedajúcej začatým 2 hodinám účelne vynaloženým na exekúciu. Pri určení odmeny podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu súd vychádzal z celkového času trvania všetkých účelných úkonov exekučnej činnosti pri jeho sčítaní, keďže z logického a gramatického výkladu ust. § 14 ods.1 písm.a) a ods.2 Vyhlášky je zrejmé, že pri určení odmeny podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu hodinovou sadzbou 200,-Sk (6,64 EUR) je rozhodujúci práve celkový čas trvania všetkých úkonov exekučnej činnosti pri jeho sčítaní. Preto sa neodmeňuje touto sadzbou samostatne každý úkon pokiaľ trval menej ako 1 hod. To by totiž znamenalo de facto odmeňovanie nie podľa času vynaloženého na exekúciu, ktoré má na mysl' toto ustanovenie, ale odmeňovanie podľa počtu úkonov, na ktoré však mysl' iné ustanovenie Vyhlášky, a to ust. § 14 ods.1 písm.b) a § 15. V tejto súvislosti súd poukazuje na rovnaký právny názor obsiahnutý v Uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.2Cdo48/2008 zo dňa 28.10.2008 v odôvodnení ktorého Najvyšší súd v súvislosti s ust. § 14 ods.1 písm.a) Vyhlášky okrem iného uviedol, že „pri výpočte odmeny sa má zohľadniť počet účelne vynaložených hodín na exekúciu a nie počet jednotlivých úkonov. Rozhodujúce je časové hľadisko jednotlivých úkonov, teda čas reálne potrebný na ich vykonanie. Bez relevancie je početnosť jednotlivých úkonov.“

Po sčítaní tak súdnemu exekútorovi vznikol nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 93,08 EUR. Povinnosť nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. MVDr. Pavlovi Kovaľovi vo výške 93,08 EUR bola uložená oprávnenému tak ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia. Vzhľadom na skutočnosť, že proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, viazal súd lehotu na plnenie až na právoplatnosť uznesenia (§ 171 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku).

Pri prepočte na novozavedenú menu euro vychádzal súd z konverzného kurzu v zmysle zásad a pravidiel zák.č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(205 ods.2 O.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.